

Soler de Lloberes (masoveria)

Gaià

Ubicació

Comarca:	Bages
Lloc/Adreça:	Masia del Soler de Lloberes. Sector sud-est del terme de Gaià
Emplaçament	Ctra. de Prats de Lluçanès (BV-4401), al km. 7,8 camí direcció sud-est un 1400 m
Alçada:	550
Coordenades:	
Latitud:	41.92589
Longitud:	1.9554
UTM Est (X):	413388
UTM Nord (Y):	4642076

Classificació

Número de fitxa	08090 - 275
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Contemporani Popular
Segle	XIX-XX
Any	1861
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	08089A008000240000YY
Fitxes associades:	
<u>Soler de Lloberes</u>	
Autoria de la fitxa	Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa:	dl., 17/09/2018 - 02:00

Descripció

Masoveria del Soler de Lloberes, emplaçada uns metres a ponent de l'edifici residencial principal de la masia. Es tracta d'una edificació aïllada, aixecada de nova planta l'any 1861 i que segueix un disseny perfectament planificat, sense modificacions posteriors. És de planta rectangular i consta de planta baixa més un pis i golfes, amb un cobert més baix adossat a la part posterior i altres coberts més petits a ponent. La façana principal, encarada al nord, és molt ampla i es distribueix de manera simètrica en base a tres eixos d'obertures. Les obertures són emmarcades amb pedra picada, també a les façanes laterals. Els murs són de pedra i arrebossats.

Observacions:

A la llinda del portal de la masoveria: Antonino Soler de Lloberas. Año 186[1?]

Història

El mas Soler de Lloberes és un dels més grans del terme de Gaià. El mas medieval es trobava en un turó proper, anomenat Serrat de la Casa Vella, i la masia actual és va aixecar en bona part als segles XVI i XVII. Al segle XIX, segons el Registre de la Riquesa de 1883 tenia tres masos secundaris: Sant Jordi, Salamons i cal Pons. El conjunt de les terres ascendien ja a 477,98 ha, les quals eren conreades sense l'ajuda de parcers. Es tractava de la segona propietat més gran del terme, darrera de la de Vilagaià. El 1861, segons la inscripció d'una llinda, Antoni Soler de Lloberes va fer construir la masoveria actual. Anteriorment hi havia alguna altra dependència de la casa dedicada a aquesta funció. A inicis del segle XX i fins la dècada de 1920 es van tirar endavant les grans reformes a la masia, de manera que aquesta va adquirir l'aspecte actual. Francesc Soler de Lloberes Comalrena (1860-1933), casat amb Teresa Puig-Campalans Raurell, va impulsar l'engrandiment de la casa cap al sud i l'acabat unitari actual. El seu fill, Antoni Soler de Lloberes Puig (1896-1990), casat amb Francesca Serrallonga Blanc i avi de l'actual propietària, a la dècada de 1920 va impulsar la construcció del jardí i el viver. Uns anys més tard, però, els propietaris van fixar la seva residència permanent a Manresa i més endavant a Barcelona, i van deixar al càrrec del mas els masovers. Durant la Guerra Civil la masia va sofrir alguns desperfectes, entre d'altres un oratori que hi havia, dedicat al Carme. L'any 1957 es decidí traslladar el retaule d'aquest oratori (probablement dels segles XVIII o XIX) a l'església parroquial de Gaià, coincidint amb les obres de restauració d'aquesta. La filla hereva d'Antoni va ser M. Mercè Soler de Lloberes Serrallonga, casada amb Josep Castells Pujol. La filla i hereva d'aquesta és M. Mercè Castells Soler. Pel que fa a la masoveria, anteriorment era habitada per la família Capdevila, parents dels masovers de Sant Jordi. Als voltants de la dècada de 1970 s'hi van instal·lar Josep Castias amb la seva família, i uns anys més tard es construï un nou habitatge, al sud del primer.

Bibliografia

IGLESIAS PERA, Lluís (2006). Pla Especial Urbanístic pel qual es cataloguen les masies i cases rurals del municipi de Gaià. Ajuntament de Gaià (document no aprovat oficialment), núm. 15.2.

